

Yksilötehtävä

Yksilötehtävän Marjun kanssa

Yksilötehtävässä asiakas voi työstää omaa henkilöhistoriaa, elämän eri vaiheita tms. Kuvaus sovitaan asiakkaan tarpeita ja toiveita kuullen. Kuvaus tehdään asiakkaan toivomassa paikassa ja ajankohtana. Teimme Marjun kanssa kaksi kuvausretkeä, joista tämä kuvakooste on valittu.

Kuva nro 1. Luottamus

Kuvassa koen, et mä katson luottavaisesti kohti tulevaa.

Kuva nro 2. Herkkyys

Kuvassa näen jotain sellaista herkkyyttä itsessäni, mikä yllätti mut. Ehkä taianomaisella metsällä oli oma vaikutuksensa asiaan..

Kuva nro 3. Suru

Tässä kuvassa yhdistyy mun mielestä mielettömän upeesti herkkyys ja surumielisyyys

Kuva nro 4. Onnellisuus
Silkkaa herkkyyttä ja onnellisuutta.
Valkoisen ruusun hehku mun kasvoja vasten
tuo esiin jotain sellaista, mistä mulle tulee
ihana tunne, et täs hetkessä mulla on kaikki
niin hyvin..

Kuva nro 5. Lempeys

Mun katseessa on jotain sellaista lempeyttä,
jolla mä olen nyt opetellut katsomaan itseäni.

Kuva nro 6. Vahvuus

Tää kuva korostaa mun silmissäni sitä vahvuutta, lujuuutta ja päättäväisyyttä, millaisena itseäni pidän ja näen.

Mä uskon, että mä tulen
jokusesta kuvasta teettämään
itselleni jonkinlaisen
kuvakollaasin, jotta mä muistan
Jatkossakin mitä mä olen. 'Eli
hyvä juuri tällaisena kuin olen.

Ihan ensimmäisenä, valtavan iso kiitos tästä kokemuksesta 🙏❤️

Mä en tiennyt tarvitsevani tätä, ennen kuin tän koin.

Mä olen aina tiedostanut sen, että me kannetaan mukamme paljon kaikkea tiedostamatontakin. Jos sitä ei tiedosta, ei se kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö sitä olis siellä sisimmässämme olemassa, eikä sitä luonnollisestikaan silloin voi edes lähteä käsittelemään saati sitten ehyttämään.

Mun elämässäni on ollut paljon surullisia ja ikäviä vastoinkäymisiä. Oonkin todennut, etten oo saanu sitä ihan sitä helpointa polkua kuljettavakseni.

Mut mä myöskin koen, että tää kaikki mun kokemani on tehny musta vahvan ihmisenä. Ehkä jollain tapaa myöskin hieman kovan, sanoisin ehkä jopa aavistuksen liian kovan.

Oon kasvattanut ympärilleni ns. suojamuurin, jolla oon koittanut estää, ettei kukaan enää pääsis mua satuttaan. Tiedostamattani, et samalla oon estäny mahdollisuuden jollekin kauniille ja hyvälle.

Näiden kuvausten aikana tai sanotaanko vielä paremminkin näin, että näitä kuvia kuvausten jälkeen katsellessani, musta tuntuu, että mun omat silmäni on avautunut ja musta tuntuu, että oon katsellut itseäni nyt hyvin paljon lempeämmin silmin. Ja siitä kiitos kuuluu sulle.

Aivan kuin mä olisin tutustunut ihan "uuteen minään". Pintaan on toki noussut kipeitä asioita, joita oon tässä vuosien saatossa haudannut tonne mun sisinpään toivoen vain unohtavani ne. Niiden pintaan tulo on tehnyt nyt kipeää, mutta mä prosessoin nyt niitä uudestaan vuosien jälkeen.. Mutta myöskin ihan uusia asioita, joita nyt työstän mielessäni.

Ne kaikki kipeät muistot on kuitenkin muokannut musta sellaisen, mitä mä nyt olen, uskoen sisimmässäni, että mä olen juurikin vain sitä, mitä mulle on silloin sanottu, kun oon ollu haavoittuvaisimmillani. Ja mä oon pitänyt kiinni siitä kynsin ja hampain, vaikka mun olis pitäny pystyä päästämään irti niistä sanoista jo vuosia, vuosia sitten...

Mä koen, että ne loukkaukset, jotka mulle niillä mun heikoimmilla hetkilläni lausuttiin, rikkoi mun sisältä paljon. Mun itsetuntoni ja omanarvontuntoni poljettiin niin maan rakoon, etten mä pahimpina hetkinä kokenut itseäni edes naiseksi, vaan ainoastaan sairaaksi ihmiseksi, josta ei olis mihinkään jatkossakaan.

Noista sanoista silloiselta puolisolta on kohta 12 vuotta, enkä mä ole pystynyt niitä vieläkään unohtamaan, koska mua satutettiin niillä sanoilla silloin henkisesti niin "verisesti".

En tiedä, olisiko anteeksipyyntö häneltä korjannut mun sisintäni, mutta mä huomaan, että mä olen kaikki nämä vuodet kantanut niitä sanoja sisälläni sitä haluamattani.

Olin salaa toivonut koko projektista edes 5 onnistunutta kuvaa ja yhtäkkiä mulla onkin edessäni satoja kuvia, joissa näin itseni uusin silmin, hyväksyen itseni oikeasti juuri sellaisena kuin olen ja enemmänkin. Sillä merkityksellisimpien kuvien valitseminen oli todella vaikea tehtävä.

Ekaa kertaa vuosiin mä nimittäin koen kuviani katsellessani, että mä oon hyvä just näin, että mä riitän juuri tällaisena kuin mä olen. Ettei tää mun sairauteni määritä sitä, mikä ja kuka mä olen. Ei nyt, eikä tulevaisuudessakaan.

Mua itkettää nytkin tätä kirjoittaessani, koska tän oivaltaminen oli mulle valtavan iso juttu.

Mun ystäväni sanoikin kuvat nähtyään, että nää kuvat kertoo musta enemmän kuin tuhat sanaa. Ja siinä hän on kyllä oikeassa. Mä tarvitsin nää kuvat nähdäkseni todella itseni, sen suojamuurin takana piilossa olleen herkän itseni.

Ja koska mä oon pitäny ne rumat sanat sisälläni kaikki nää vuodet, mun on ollut vaikea ottaa vastaan toisilta kehuja, varsinkaan miehiltä tai luottaa toisen vilpittömyyteen sanoissaan saati sitten tunteissaan mua kohtaan.

Ehkä kipeintä onkin ollut tuntea ja ymmärtää, ettei pysty luottamaan, eikä ole kokenut tulevansa hyväksytyksi juuri sellaisena kuin on.

Siks mä koen, että tällä kuvausprosessilla oli valtavan suuri merkitys mulle. Oli todella hämmentävää nähdä kuvissa yhtä aikaa herkkyyttä, surumielisyyttä kuin vahvuuttakin. Joissakin jopa tätä kaikkea yhtä aikaa!

Niin kuin sulle sanoin alussa, etten osaa olla luonnollinen kameran edessä vaan oon "jäykkä pönöttäjä", niin se tunne, kun ensimmäisestä kuvauskerrasta olin löytänyt n. 200 kuvaa, joihin olinkin tyytyväinen, se tunne oli huikea.

Mä valitsin somessa toistakymmentä kuvaa itsestäni julkaistavaksi ja kerroin lähteneeni mukaan tällaiseen projektiin ja kysyin, mitä he näkee mun kuvissa, joita mä en aukaise mitenkään tämän enempää.

Osa rohkeni kertoa kokemansa suoraan julkaisun alle, osa laittoi viestillä. Kaikki kommentoinnit oli kauniita.

Ehkä merkityksellisin viesti, jonka sain, oli tällainen:

"Raskaimmat taakat on niitä, joita kannetaan niin kevyen näköisesti, ettei kukaan muu sitä edes huomaa. Oon nähnyt sut aina niin vahvana ja voimakkaana harmaan kiven läpi puskijana, että oli mieletöntä nähdä kuvissa susta huokuva herkkyyys ja surumielisyys. Jotain ihan uutta, ja samalla uskomattoman kaunista. Sä olet kaunis niin sisältä kuin ulkoakin, mutta näät kuvat susta vetää mut todella sanattomaks."

Vielä kerran,
Kiitos tästä kokemuksesta,
oon onnellinen, että vastasin sulle kyllä ❤️

